
Luca Anna

MERÜLJ LE

A rémület injekciója szisszen.
Az álom egyszer ébrenlétbe vált át
a valóságból – gördülő időből.
Ébren várja mindenki a halálát.

Csörömpölés. Hangokkal kezdődik az ébredés.
Zubog a víz, a vér, egy vízesés,
vitorlacsattogás, madárszárny hangja. Elrepül.
A tollas párna szíve lüktet legbelül.

Az óra kinn megáll, belül ketyeg csak.
Merülj; az álom hullámokba ringat,
visszasodor a mocsárszagú vizekbe –
Hal vagy, hínár vagy, kagyló vagy: merülj le.

Homok súrolja a talpad, kagyló karcolja a talpad.
Fölötted zöldvillámú az ég: orrlíkaidból futó buborék.

A folyó átkel rajtad. Átmos az áramlatok sugara.
Uszadékfa vagy; hol föl-, hol alábuksz.
Egy pettyes antilop a parton iszik ezer éve,
s millió év óta les rá a bozótból egy komodói varánusz.

Indák, pálmárügyek rothadnak a vízben.
Két picí örvény: egy víziló megborzolta fülét.
Döngő, ütemes hangra: dobszóra riadsz
– hallod mind közelebb, közelebb dübörögni, verni a párna szívét.